

33
 Ið miðans fœn, iœn fœrœrœr tilfœrœs glœnœ,
 Sœing tœlœn samlœrœr fœr nœya fœrœrœr,
 En ung œlœrœr fœrœr lœrœr mœrœt fœn lœnœ,
 Œœ fœng vœrœ mœnœrœr œf fœrœlœnœ fœrœr:
 "œœ mœlœrœr fœgœr œœ fœngœn bœr,
 "œrœ œœn mœn fœrœrœrœrœrœ mœrœ lœnœ;
 "œœ bœvœlœ œrœ fœg vœrœr bœr,
 "œœr œrœn œœ mœn œlœrœnœ."

9. Men på ristan till den stora sal,
 Öfver dem herrens mörta fergebål,
 Stille Stoparn ställa,
 Att ett gära ställa,
 Glädsjen i en reggen mofas wal. :.

10. Badra Danna, när han Skapte sig,
 Gåfue han bitt fästert uppå mig.
 Kom att ja mig gifwa,
 Och min mafa blifwa;
 Då skall det bli lust på lifwete sig. :.

11. En warmet fanga skall wi be,
 Zifwa med bwarann i frid och re.
 Zära barnen fara
 Gud och Renning ära;
 Det skall bli ja religi, må du re. :.

12. Giff wi träffas uti binnicken,
 Skäfa för och mer på nyrt igen,
 Blifwa åter unga,
 Öfver åter fjunnga
 Om den ewigst regna färliden. :.

- 3 -

Ziffner hat hier ein, noch drei ar ferr.
 Com en file ! et de même,
 Com en file ! et de même,
 Com en file ! et de même,
 Ziffner hat hier ein, noch drei ar ferr.

7. **Edan ere farlet fadde plar.**
Jugen wert ritt bwað ten falfen år;
Blott er þann fan plaga,
Edan of i laga,
Edan þa en gang roat of ferlar. 7.

Albrig nantun löfös minna far;
 Albrig blir bett relligt,
 Albrig rött lörrrelligt,
 Öm jag icke blanna rafa far.

Stanna till min brud förrän jag dör. 7.

3. Jense jag kanter ellet hvad jag ger,
 Ett mig allie samma lida för.
 Jag klar ofta tvekan,
 Att den liden, emma

Stoena, le ed sprafae;
Zugen fierte ieriff falfet fenne. 7:

4. Bliort nar sommarn fied i blomsterrans,
 Och nar Julen kjed ihop till dans,
 Kunde wi sa räsas,

Amra sällan läge för oss.

3. Wenn ich glücklichen Fortwahn,
 Sag mir lachend erlöse ich du fromm;
 Du gibst wohl! lachen,
 Ich sag lachend pfeifen;

- f -

GS 115

Dem Norden

W i s o r,

Den Fjerde:

Källrarne öppna, vinerna flyte; &c.

Den Indra:

Öilla, wætra flicka, om du vill, &c.

Den Fredje:

Wid manans sten, som sprider 2c.

Den Fjerde:

Swad lycklig lott har en soldat, 2c.

Den Seite:

Lifa gör det mej, lifa gör det mej, &c.

Lifa gör det mej, lifa gör det mej,
Om jag pengar har eller ej.
Har jag pengar, jag swår och rostar,
Har jag inga, jag går och bedar.
Lifa gör det mej, lifa gör det mej,
Om jag pengar har eller ej.

2. Gör mig samma sak, gör mig samma sak,
Om jag sitter fram eller bak.
Är jag herre, nog får jag drängar,
Är jag dräng, nog får jag slängar;
Gör mig samma sak, gör mig samma sak,
Om jag sitter fram eller bak.

3. Lifa gör det mej, lifa gör det mej,
Om jag lyfkar får eller ej;
Får jag en, nog får jag flera,
Det kan till slut mig ruinera.
Lifa gör det mej, lifa gör det mej,
Om jag lyfkar får eller ej.

4. Men en kyß åndå, men en kyß åndå,
 Är wål rolig neg till att få.
 Har jag stida, neg får jag kyssa,
 Har jag ingen, jag slipper wissa.
 Men en kyß åndå, men en kyß åndå,
 Är wål rolig neg till att få.

Stockholm, Kongl. Ordens-Bekræftiget, 1839.
Lilla Nygatan, Nr. 11.

Ö b e r .
 Ganten rät! så är det; — ja! . . .
 Men jag har en allvarnna:
 Hvar kan den vara? . . . Ad jag svar . . . jag
 förstår! . . .
 Hvad tydlig lott har en Solist! m. m.

1. Die erste Lieder- und Gesangs-
 2. Sammlung, die in der
 3. ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts
 4. in Deutschland erschien, ist die
 5. „Lieder- und Gesangs-
 6. Sammlung für die Schulen“
 7. von Friedrich Schlegel, die
 8. 1804 in Berlin erschien. Sie
 9. enthält 100 Lieder und
 10. Gesänge, die in den
 11. Schulen verwendet werden
 12. können. Diese Sammlung
 13. ist eine wichtige Grundlage
 14. für die deutsche
 15. Schulmusik.

- 6 -

2. Af mången wakteld lågren lystes opp!
Och fienden till striden syntes färdig;
Den unga frigarn sjöng med mod och bery,
Att bli sitt namn och sina fäder wärdig:
"Flyg milda slågt och sängen bår,
"Att den min festerbygd må hinna,
"Och hwisla att jag wakar här,
"För åran och min ålskarinna." ;:

Svad lydfilig lett har en soldat,
som fødtes i en frejdad stat!

Så snart som frigstrumpeten fäddar,
 så snart han trumman höra får,
 hvar droppe blod i benen swallar,
 och mot döden han leende går.

Lilla, wackra flicka, om du wil,
Hörer dig mitt hela hjerta till;
Jag är öm och trogen,
Och i dygden mogen, —
Öfver om att wara hos och gill. :.

2. Minns du hur wi lefte alla dar,
Emellande hwarann, som mor och far;
Kedde ler med handen,
Byggede flott i sanden;
Ad! hur lått och roligt lifwet war. ∴